

¹وَأَخَذَ ابْنَا هَارُونَ، تَادَابُ وَأَبِيهُو، كُلُّ مِنْهُمَا مِجْمَرَةً وَجَعَلَا فِيهِمَا تَاباً وَوَضَعَا عَلَيْهَا بَخُوراً، وَقَرَّبَا أَمَامَ الرَّبِّ تَاباً غَرِيبَةً لَمْ يَأْمُرْهُمَا بِهَا. ²فَخَرَجَتْ تَارٌ مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ وَأَكَلَتْهُمَا، فَمَاتَا أَمَامَ الرَّبِّ. ³فَقَالَ مُوسَى لِهَارُونَ، هَذَا مَا تَكَلَّمَ بِهِ الرَّبُّ قَائِلاً، فِي الْقَرِيبِينَ مِنِّي أَتَقَدَّسُ، وَأَمَامَ جَمِيعِ الشَّعْبِ أَتَمَجَّدُ. ⁴فَصَمَتَ هَارُونُ. ⁵فَقَالَ مُوسَى مِيسَائِيلَ وَالصَّاقَانَ ابْنَيْ عَزْرِيئِيلَ عَمَّ هَارُونَ، وَقَالَ لَهُمَا، تَقَدَّمَا ارْفَعَا أَحْوِثَكُمَا مِنْ قُدَّامِ الْقُدْسِ إِلَى خَارِجِ الْمَخْلَةِ. ⁶فَتَقَدَّمَا وَرَفَعَاهُمَا فِي قِمِيصَيْهِمَا إِلَى خَارِجِ الْمَخْلَةِ كَمَا قَالَ مُوسَى. ⁷وَقَالَ مُوسَى لِهَارُونَ وَأَلْعَازَارَ وَإِيثَامَارَ ابْنَيْهِ، لَا تَكْسِفُوا رُؤُوسَكُمْ وَلَا تَسْقُوا ثِيَابَكُمْ لئَلَّا تَمُوتُوا وَتُسْحَطَ عَلَى كُلِّ الْجَمَاعَةِ. وَأَمَّا أَحْوِثُكُمْ كُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ قِيئُوكُونِ عَلَى الْخَرِيقِ الَّذِي أَحْرَقَهُ الرَّبُّ. ⁸وَمِنْ بَابِ حَبْمَةِ الْإِجْتِمَاعِ لَا تَخْرُجُوا لئَلَّا تَمُوتُوا. ⁹لَأنَّ دُهْنَ مَسْحَةِ الرَّبِّ عَلَيْكُمْ. ¹⁰فَفَعَلُوا حَسَبَ كَلَامِ مُوسَى. ¹¹وَقَالَ الرَّبُّ لِهَارُونَ، ¹²حَمِراً وَمُسْكِراً لَا تَشْرَبْ أَنْتَ وَبَنُوكَ مَعَكَ عِنْدَ دُخُولِكُمْ إِلَى حَبْمَةِ الْإِجْتِمَاعِ لِكَيْ لَا تَمُوتُوا. ¹³قَرَضاً دَهْرِيّاً فِي أَجْيَالِكُمْ ¹⁴وَلِلتَّمْيِيزِ بَيْنَ الْمُقَدَّسِ وَالْمُخَلَّلِ وَبَيْنَ النَّجِسِ وَالطَّاهِرِ، ¹⁵وَلِتُعْلِمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ جَمِيعَ الْقَرَائِصِ الَّتِي كَلَّمَهُمُ الرَّبُّ بِهَا بِيَدِ مُوسَى. ¹⁶وَقَالَ مُوسَى لِهَارُونَ وَأَلْعَازَارَ وَإِيثَامَارَ ابْنَيْهِ الْبَاقِيَيْنِ، خُذُوا التَّقْدِمَةَ الْبَاقِيَةَ مِنْ وَقَائِدِ الرَّبِّ وَكُلُّوْهَا قَطِيراً بِجَانِبِ الْمَذْبَحِ لِأَنَّهَا قُدْسٌ أَقْدَاسٌ. ¹⁷كُلُّوْهَا فِي مَكَانٍ مُقَدَّسٍ لِأَنَّهَا قَرِيبَتُكُمْ وَقَرِيبَةُ بَيْتِكُمْ مِنْ وَقَائِدِ الرَّبِّ. ¹⁸قَاتِبِي هَكَذَا أَمْرٌ. ¹⁹وَأَمَّا صَدْرُ التَّرْيِيدِ وَسَاقُ الرَّفِيعَةِ فَتَأْكُلُونَهُمَا فِي مَكَانٍ طَاهِرٍ أَنْتَ وَبَنُوكَ وَبَنَاتُكَ مَعَكَ، لِأَنَّهُمَا جُعِلَا قَرِيبَتُكُمْ وَقَرِيبَةُ بَيْتِكُمْ مِنْ ذَبَائِحِ سَلَامَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ²⁰سَاقُ الرَّفِيعَةِ وَصَدْرُ التَّرْيِيدِ يَأْتُونَ بِهِمَا مَعَ وَقَائِدِ الشَّحْمِ لِيَرْدَدَا تَرْدِيداً أَمَامَ الرَّبِّ، فَيَكُونَانِ لَكَ وَلِبَيْتِكَ مَعَكَ قَرِيبَةُ دَهْرِيَّةٍ كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ. ²¹وَأَمَّا تَيْسُ الْخَطِيئَةِ فَإِنَّ مُوسَى طَلَبَهُ فَإِذَا هُوَ قَدْ اخْتَرَقَ. ²²فَسَحَطَ عَلَى أَلْعَازَارَ وَإِيثَامَارَ ابْنَيْ هَارُونَ الْبَاقِيَيْنِ وَقَالَ، ²³مَا لَكُمْ لَمْ تَأْكُلَا ذَبِيحَةَ الْخَطِيئَةِ فِي الْمَكَانِ الْمُقَدَّسِ، لِأَنَّهَا قُدْسٌ أَقْدَاسٌ، وَقَدْ أُعْطَاكُمْ إِيَّاهَا لِتَحْمِلَا إِنَّكُمْ الْجَمَاعَةُ تَكْفِيرًا عَنْهُمْ أَمَامَ الرَّبِّ. ²⁴إِنَّهُ لَمْ يُؤْتَ بِدَمِهَا إِلَى الْقُدْسِ دَاجِلاً. ²⁵أَكَلَا تَأْكُلَانِهَا فِي الْقُدْسِ كَمَا أَمَرْتُ. ²⁶فَقَالَ هَارُونُ لِمُوسَى، ²⁷إِنَّهُمَا الْيَوْمَ قَدْ قَرَّبَا ذَبِيحَةَ خَطِيئَتِهِمَا وَمُخْرِقَتَهُمَا أَمَامَ الرَّبِّ وَقَدْ

¹Und die Söhne Aarons Nadab und Abihu nahmen ein jeglicher seinen Napf und taten Feuer darein und legten Räuchwerk darauf und brachten das fremde Feuer vor den HERRN, das er ihnen nicht geboten hatte. ²Da fuhr ein Feuer aus von dem HERRN und verzehrte sie, daß sie starben vor dem HERRN. ³Da sprach Mose zu Aaron: Das ist's, was der HERR gesagt hat: Ich erzeuge mich heilig an denen, die mir nahe sind, und vor allem Volk erweise ich mich herrlich. Und Aaron schwieg still. ⁴Mose aber rief Misael und Elzaphan, die Söhne Usiels, Aarons Vettern, und sprach zu ihnen: Tretet hinzu und traget eure Brüder von dem Heiligtum hinaus vor das Lager. ⁵Und sie traten hinzu und trugen sie hinaus mit ihren leinenen Röcken vor das Lager, wie Mose gesagt hatte. ⁶Da sprach Mose zu Aaron und seinen Söhnen Eleasar und Ithamar: Ihr sollt eure Häupter nicht entblößen noch eure Kleider zerreißen, daß ihr nicht sterbet und der Zorn über die ganze Gemeinde komme. Laßt eure Brüder, das ganze Haus Israel, weinen über diesen Brand, den der HERR getan hat. ⁷Ihr aber sollt nicht ausgehen von der Tür der Hütte des Stifts, ihr möchtet sterben; denn das Salböl des HERRN ist auf euch. Und sie taten, wie Mose sagte. ⁸Der HERR aber redete mit Aaron und sprach: ⁹Du und deine Söhne mit dir sollt keinen Wein noch starkes Getränk trinken, wenn ihr in die Hütte des Stifts geht, auf daß ihr nicht sterbet. Das sei ein ewiges Recht allen euren Nachkommen, ¹⁰auf daß ihr könnt unterscheiden, was heilig und unheilig, was rein und unrein ist, ¹¹und daß ihr die

أَصَاتِي مِنْ هَذِهِ. فَلَوْ أَكَلْتُ ذَبِيحَةَ الْخَطِيئَةِ الْيَوْمَ، هَلْ
كَانَ يَحْسُنُ فِي عَيْنِي الرَّبِّ. ²⁰ فَلَمَّا سَمِعَ مُوسَى حَسَنَ
فِي عَيْنَيْهِ.

Kinder Israel lehret alle Rechte, die der HERR zu ihnen geredet hat durch Mose.¹² Und Mose redete mit Aaron und mit seinen noch übrigen Söhnen, Eleasar und Ithamar: Nehmet, was übriggeblieben ist vom Speisopfer an den Opfern des HERRN, und esset's ungesäuert bei dem Altar; denn es ist ein Hochheiliges.¹³ Ihr sollt's aber an heiliger Stätte essen; denn das ist dein Recht und deiner Söhne Recht an den Opfern des HERRN; denn so ist's mir geboten.¹⁴ Aber die Webebrust und die Hebeschulter sollst du und deine Söhne und deine Töchter mit dir essen an reiner Stätte; denn solch Recht ist dir und deinen Kindern gegeben an den Dankopfern der Kinder Israel.¹⁵ Denn die Hebeschulter und die Webebrust soll man zu den Opfern des Fetts bringen, daß sie zum Webeopfer gewebt werden vor dem HERRN; darum ist's dein und deiner Kinder zum ewigen Recht, wie der HERR geboten hat.¹⁶ Und Mose suchte den Bock des Sündopfers, und fand ihn verbrannt, Und er ward zornig über Eleasar und Ithamar, Aarons Söhne, die noch übrig waren, und sprach:¹⁷ Warum habt ihr das Sündopfer nicht gegessen an heiliger Stätte? denn es ist ein Hochheiliges, und er hat's euch gegeben, daß ihr die Missetat der Gemeinde tragen sollt, daß ihr sie versöhnet vor dem HERRN.¹⁸ Siehe, sein Blut ist nicht gekommen in das Heilige hinein. Ihr solltet es im Heiligen gegessen haben, wie mir geboten ist.¹⁹ Aaron aber sprach zu Mose: Siehe, heute haben sie ihr Sündopfer und ihr Brandopfer vor dem HERRN geopfert, und es ist mir also gegangen, wie du siehst; und ich sollte

Leviticus 10

essen heute vom Sündopfer? Sollte das dem HERRN gefallen?²⁰ Da das Mose hörte, ließ er's sich gefallen.